

Em dic M' Aurora Ruiz i sóc neta
del mestre Lesmes Ruiz.

A l'any 1958 i per iniciativa del sr.
Joan Vilarió i altres exalumnes del meu avi,
de qui conservaven molt bon record li van
rebre un homenatge col·locant aquesta placa
en aquest carrer.

Al cap d'uns anys, la placa era a terra,
trencada. El meu pare la va veure i
la va recollir guardant-la a casa pel
seu valor sentimental.

Ara, per iniciativa del sr. Jaume Godàs
s'ha restituit en el seu lloc original.

Per tant, vull donar les gràcies al
sr. Godàs pel seu interès i totes les ges-
tions que ha hagut de fer portant fins
i tot a reparar la placa trencada.

També dono les gràcies a l'Ajuntament
de Premià de Mar que en tot moment
ha mostrat la seva bona disposició.
També al sr. David Céspedes, net de Joan
Vilarió que ha proporcionat molta docu-
mentació que conservava del seu avi.

El meu avi va néixer l'any 1870 en
un poblet de Soria (Noviercas). Va viure
allà 15 anys i després es traslladà a
Lleida on el seu germà exercia de mestre.
Va estudiar a la Normal de Lleida on
va obtenir el títol de mestre elemental.
Després anà a Barcelona i allà va obtenir
el títol de mestre superior.
Va fer oposicions i obtingué la plaça

de mestre de Preinà de Mar l'any 1889.
Aquí va treballar fins l'any 1918 en
que va morir. Per tant exercí 29 anys.
L'escola era una unitària ubicada als
baixos de l'Ajuntament. Aquí es casà
amb Antònia Serra de família de mariny
Tingueren 4 fills. El gran, Pepito, com
li deien, va morir el mateix mes que
el seu pare amb 18 anys havent estudiat
per mestre.

La segona, Angel, també estudià ma-
gisteri. El tercer, Joan, va seguir
la carrera de marina i el meu pare,
Francisc va quedar orfe amb 3 anys.
Quan la meua tia va acabar magisteri
va fer oposicions i la destinaren a un
poblet de la província de Terol.

Allà es va traslladar amb la mare i
el germà petit que estava en edat esco-
lar perquè tenien la vivenda gratis.
El meu oncle Joan ja navegava en
vaixell de vela per començar la carrera
de mariner. Després va ser capità de
barco i es jubilà sent pràctic del port
de Barcelona.

El meu pare va estudiar intern als
Escolapis d'Alcanyís
Abans de la guerra civil, van tornar a
Barcelona i s'hi van instal·lar. De tota
manera sempre van passar els estius aquí
i jo de petita m'hi estava amb la meua
avia

Després de la guerra, el meu pare
es va casar amb Aurora que em va portar
a l'Aragó.

De fet, jo em sento mig d'aquí en-
cara que no hi hagi nascut.

Per tant, reitero el meu agraiment
a tothom amb la seguretat que el
meu pare i oncles estarien molt or-
gullosos d'aquest acte.

Moltes gràcies de nou.

M. Aurora Riera